

Η ΘΑΥΜΑΣΤΗ ΑΛΙΕΙΑ

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

1. Έτσι αξιοποιείται το θαύμα

Το σημερινό Ευαγγέλιο είναι απλό στην έκφρασή του, όπως είναι άλλωστε τα λόγια του Θεού, αλλά είναι πολύ βαθύ στο πνευματικό μήνυμα το οποίο μεταδίδει στον κάθε άνθρωπο και ιδιαίτερα σ' εκείνους που έχουν αποκτήσει επίγνωση της αληθείας. Δηλαδή επίγνωση του ότι δεν είναι μόνοι στον κόσμο ή μόνο με τους άλλους ανθρώπους, αλλά πάνω απ' όλα είναι ο Θεός και πέρα από τον κόσμο αυτό, είναι η αιώνια και ατελεύτητη ζωή.

Μας λέγει λοιπόν το Άγιο Ευαγγέλιο ότι κάποια ημέρα, ο Κύριός μας βρέθηκε σε μια παραλία. Και επειδή ήταν αρκετοί άνθρωποι που τον ακολουθούσαν και ήθελαν να ακούσουν κάτι από το στόμα Του ανέβηκε σ' ένα караβάκι, για να είναι έτσι λιγάκι πιο ψηλά, και άρχισε να μιλά μέσα από το караβάκι στον κόσμο, που στεκόταν στην ακρογιαλιά απέναντί Του.

Όταν τελείωσε το κήρυγμά Του και είπε εκείνα που ήθελε να πει και να διδάξει, είπε στον ιδιοκτήτη του караβιού που ήταν ο

Απόστολος Πέτρος (φυσικά, προτού τον καλέσει να γίνει Απόστολος, ενώ ήταν ακόμα ένας άγνωστός Του): «Και τώρα, για να σου πληρώσω το νοίκι για την απασχόληση του караβιού σου, τράβα λίγο πιο πέρα το караβάκι σου και ρίξε το δίχτυ σου να πιάσεις κανένα ψάρι».

Του απάντησε ο Πέτρος:

-Κύριε, ολόκληρη τη νύχτα ψάχναμε για ψάρια, η νύχτα είναι για ψάρια και δεν πιάσαμε ούτε ένα. Και τώρα μέρα μεσημέρι, θα πιάσουμε ψάρια; Δεν γίνεται. Αλλά μια και το λες, θα τον κάνω τον κόπο.

Φαίνεται, ο Απόστολος Πέτρος, πρώτη φορά ακούγοντας το Χριστό, είχε μείνει πολύ ευχαριστημένος από τα λόγια Του και κατάλαβε, ότι αξίζει κανείς να κάνει κάτι από εκείνα που είχε ακούσει και που ήταν λόγια με δυνατά μηνύματα και πολύ βάθος. Άλλωστε ο Χριστός δεν τα έλεγε για τον εαυτό Του.

Έριξε το δίχτυ ο Πέτρος και πιάστηκαν τόσα ψάρια, που δεν τα χωρούσε το ένα караβάκι και φώναξαν και δεύτερο. Τελικά, γέμισαν και τα δύο καράβια τόσο πολύ ώστε κινδύνευαν να βυθιστούν.

Φυσικά, ο καθένας που έβλεπε αυτό που συνέβη, δεν μπορούσε να το εξηγήσει με τη λογική του. Γιατί ήξερε ότι ένα δίχτυ, ποτέ δεν πιάνει τόσα ψάρια, που να γεμίσει ένα καράβι. Πολύ περισσότερο δεν είναι δυνατόν ένα δίχτυ να γεμίσει δυό καράβια ψάρια και μάλιστα σε βαθμό που να βυθίζονται. Όταν έχεις λοιπόν λίγο μυαλό και μάλιστα αν είσαι ψαράς όπως ο Απόστολος Πέτρος που ήξερε ότι εκείνη τη στιγμή δεν έπρεπε να βρουν ούτε ψαροουρά, αρχίζεις και καταλαβαίνεις τι σημαίνει Χριστός.

Γι' αυτό ο απόστολος Πέτρος πήγε στο Χριστό, Τον προσκύνησε και Του είπε: «Έξελθε απ' εμού Κύριε, διότι εγώ ανήρ αμαρτωλός ειμι». Κύριε, μη μολύνεσαι μέσα στο δικό μου καράβι. Δεν είμαι άξιος να Σε έχω κοντά μου. Εσύ δεν είσαι σαν εμάς. Είσαι κάτι άλλο. Αφού και αυτά τα ψάρια υποτάσσονται στο όνομά Σου, στο λόγο Σου... Τι δουλειά έχεις στο δικό μου καράβι; «Έξελθε απ'»

εμού, ότι ανήρ αμαρτωλός ειμί, Κύριε».

2. Θεμέλιο της Εκκλησίας και Θεμέλιο της ζωής μας

Γι' αυτά τα λόγια του πανευφήμου Αποστόλου Πέτρου, ο Χριστός τον ονόμασε «πέτρα της πίστεως και θεμέλιο της Εκκλησίας». Γιατί αυτά τα λόγια είναι «η πέτρα της πίστεως και το θεμέλιο της Εκκλησίας». Η συναίσθηση δηλαδή ότι ενώπιον του Θεού είμαστε μικροί, ταπεινοί, αμαρτωλοί και ανάξιοι. Όποιος αυτά δεν τα σκέφτεται και δεν τα ζει μέσα στην ψυχή του, στη συνείδησή του, στο μυαλό του, ο άνθρωπος αυτός ακόμα δεν έχει πατήσει στο θεμέλιο της Εκκλησίας.

Δεν έχει βρει την πέτρα της πίστεως, που όποιος χτίζει πάνω της το σπίτι του, όσες μπόρες και να ρθουν δεν θα το σείσουν και δεν θα το γκρεμίσουν ποτέ. Γιατί όπου είναι ο Χριστός, εκείνο «το σπίτι» δεν είναι πια χτισμένο στην άμμο αλλά στην πέτρα, στο βράχο, που λέγεται Ιησούς Χριστός και επίγνωση του Ιησού Χριστού.

Άκουσε ο Χριστός την ομολογία του Πέτρου και γέμισε η καρδιά Του χαρά. Ο Χριστός, δεν το λέει το Ευαγγέλιο, αλλά αυτό υπονοείται στα λόγια που ακολούθησαν, είπε μέσα Του: «Να ο άνθρωπος που ψάχνω να βρω». Γι' αυτό του είπε: «Μη φοβού, δεν θα φύγω από κοντά σου όταν έχεις τέτοιες σκέψεις μέσα σου και τέτοιο φρόνημα. Δεν θα φύγω από κοντά σου ποτέ. Και όχι μόνο δεν θα φύγω από κοντά σου, αλλά θα σε έχω όχι απλώς φίλο μου, γνωστό μου, αγαπητό μου, αλλά το κυριότερο όργανο της εκτελέσεως του θελήματός μου πάνω στον κόσμο και για όλο τον κόσμο. Μη φοβού, από του νυν ανθρώπους έση ζωγρών».

«Σε προβιβάζω», του λέει. «Σε προβιβάζω από ψαρά ψαριών αλόγων και αφώνων και σε κάνω να γίνεις ψαράς ανθρώπων. Και αντί να ψαρεύεις για το τηγάκι, θα πιάνεις λογικά ψάρια για την αιώνιο Βασιλεία του Θεού και για την ατελεύτητη ευτυχία, κοντά στον

Επουράνιο Πατέρα και Θεό».

Ο Απόστολος Πέτρος που κατάλαβε με ποιόν είχε να κάνει, άφησε τα πλοία, τα δίχτυα, τον πατέρα του και τη μητέρα του. Τα πάντα άφησε και ακολούθησε το Χριστό. Από κει και πέρα ξέρουμε πόσο τυχερός ήταν. Και πόσο τυχερή έγινε η οικουμένη ολόκληρη, που πλούτησε από τον Απόστολο Πέτρο, τον κορυφαίο των Αποστόλων, την πέτρα και το θεμέλιο της Εκκλησίας.

Αλλά και του Αποστόλου Πέτρου, πέτρα και θεμέλιο της ζωής του ήταν τα λόγια: «έξελθε από εμού Κύριε, ότι ανήρ αμαρτωλός ειμί εγώ». Δεν είμαι άξιος να είμαι κοντά Σου.

Και τι παράξενο πράγμα! Ο Χριστός του έδωσε τις δωρεές με το τσουβάλι. Τον έκανε Απόστολο. Τον έκανε Πρωτοκορυφαίο. Του έδωσε τόσες χάρες, που όταν τις σκέφτεται κανείς λέγει: «υπάρχει ενδοξότερος και μεγαλύτερος άνθρωπος από τον Απόστολο Πέτρο, μετά από την Παναγία και τον Άγιο Ιωάννη τον Πρόδρομο»;

Η απάντηση της Εκκλησίας είναι: «Όχι! Δεν υπάρχει μεγαλύτερος άνθρωπος από τον Απόστολο Πέτρο».

Και όμως. Τι βλέπουμε; Έρχεται το τελευταίο δώρο στον απόστολο. Να σταυρωθεί. Για το Χριστό. Ο Χριστός τού το είχε πει: «θα πεθάνεις με δόξα. Θα πεθάνεις με δόξα». «Τούτο δε έλεγε σημαίνων ποίω θανάτω δοξάσει τον θεόν». Του το προείπε ότι θα τον σταυρώσουν. Γιατί ποιά μεγαλύτερη δόξα από το να μιμηθεί κανείς τον θάνατο του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού;

Έτσι όταν πήγαν οι ειδωλολάτρες να τον σταυρώσουν, δηλαδή να τον δοξάσουν, ο ταπεινός Απόστολος Πέτρος, που ήξερε ότι δεν είναι άξιος να λέγεται φίλος του Χριστού, ούτε μαθητής Του, γιατί είναι αμαρτωλός, τους είπε: «Δεν κάνει εγώ να μαγαρίσω το Σταυρό, να σταυρωθώ όπως ο Κύριός μου. Σταυρώστε με κατωκέφαλα, να μη βλέπω τη γη, αλλά να βλέπω επάνω εκεί που στέκει καθήμενος επί του θρόνου Του, ο Σωτήρας μας Ιησούς Χριστός. Και να θυμάμαι την ελπίδα της αιώνιας ζωής,».

Αυτά τα λόγια έχουν πάντοτε επικαιρότητα, ιδιαίτερα όταν

τελούμε τα μνημόσυνα των κεκοιμημένων και παρακαλούμε τον Θεό να τους δώσει άφεση, ευτυχία, ειρήνη και χαρά στη Βασιλεία Του.

3. Το δίκτυο διανομής του ζωντανού νερού

Θα προσθέσουμε και κάτι ακόμη. Ο Χριστός είναι η πηγή της ζωής. Είναι σαν να λέμε η γνωστή πηγή που βγαίνει στον Άγιο Γεώργιο, το χωριό. Από εκεί διακλαδίζεται και παίρνουν το νερό μεγάλοι αγωγοί για να το μεταφέρουν σε πόλεις και χωριά. Οι μεγάλοι αγωγοί της χάριτος και του ελέους του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού είναι οι Άγιοι πανεύφημοι Απόστολοι και οι διάδοχοί τους, οι αγιώτατοι Πατριάρχες της Ορθοδόξου Εκκλησίας.

Μικρότεροι αγωγοί, που μοιράζουν στον κόσμο νερό είναι οι Επίσκοποι της Ορθοδόξου Εκκλησίας.

Και από αυτούς αγωγούς παίρνουν «νερό» μικρές σωλήνες οι οποίες πηγαίνουν το νερό, το ύδωρ της ζωής, στο σπίτι του κάθε ανθρώπου. Αυτοί είναι οι ευλαβέστατοι ιερείς, οι οποίοι ιερατεύουν στις διάφορες εκκλησίες της Ορθοδόξου Εκκλησίας.

Όταν ο άνθρωπος καταλάβει ότι είναι αμαρτωλός και έχει ανάγκη από το έλεος του Θεού ομολογεί σαν τον Πέτρο: «Δεν είμαι άξιος, δεν είμαι άξιος». Και ο Χριστός τότε του λέει: «Έλα κοντά μου, παιδί μου. Έτσι σε θέλω». Τέτοια μυαλά πρέπει να έχουν οι άνθρωποι, ότι δεν είναι ίσα με τον Θεό, ότι είναι ταπεινοί και ανάξιοι ενώπιόν Του και μάλιστα όταν είναι παραβάτες του θελήματός Του.

Και τότε ο άνθρωπος παίρνει το ποτήρι της ψυχής του και πηγαίνει στην Αγία Εκκλησία για να πάρει από τα χέρια του ιερέα, τουτέστι από την πηγή της χάριτος και του ελέους του Θεού, το ύδωρ της ζωής. Είτε με την ευλογία του ιερέα, είτε με

το αντίδωρο, είτε με την εξομολόγηση, είτε με την οποιαδήποτε ευχή και προπαντός με το ύδωρ της ζωής, το Σώμα και το Αίμα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού.

4. Μας θέλει όλους ψαράδες

Ο Κύριός μας θέλει πρώτα οι ιερείς να είναι αλιείς ανθρώπων.

Αλλά σε κάποιο βαθμό, το θέλει και από όλους τους χριστιανούς. Οι οποίοι οφείλουν να λένε σε φίλους και γνωστούς: «Κατάλαβε αδελφέ μου ποιά είναι η σχέση σου με το Θεό. Άκουσε τα λόγια του πανευφήμου Αποστόλου Πέτρου, «έξελθε απ' εμού, ότι ανήρ αμαρτωλός ειμί, Κύριε».

Δεν ταιριάζουν και σε σένα;

Θα το καταλάβεις ότι αυτά είναι το θεμέλιο και η πέτρα της Εκκλησίας και της ζωής του κάθε ανθρώπου;

Θα στηριχθείς στο Χριστό;

Θα τον κρατήσεις κοντά σου με την μετάνοια;

Αν το κάνεις, τότε πάρε το ποτήρι της ψυχής σου και πήγαινε εκεί που ρέει το ύδωρ της ζωής για να πιείς. Αλλού δεν θα βρεις. Ή αν βρεις, δεν θα είναι ύδωρ ζωής».

Ας ακούσουμε το μήνυμα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού και ας φροντίσουμε να χορτάσουμε από το ύδωρ της ζωής που μόνο αυτός μας δίνει. Αμήν.

Πηγή κειμένου : impiprevezis.gr